

den; men $\frac{7}{10}$ af $\frac{3}{4}$ er $\frac{21}{40}$, hvilket er meget nær ved Halvdelen, som der her er foreslaaet baaren af Staten, og ligeledes blive de $\frac{3}{10}$, som Amtet har baaret af de $\frac{3}{4}$, meget nærved, hvad der her er foreslaaet fremtidigt baaret af det. — Det er foreslaaet i Lovudkastet, at Communerne, foruden de egentlige Arbejdsudgifter, skulde bære Lønningerne til de i Kommunen fungerende Klitbetjente, Klitfogderne, og, forsaavidt Kommunen finder Anledning dertil, tillige Vederlaget til det ærede Medlem af Communalbestyrelsen, der særligt vil have at varetage Sandflugtsforretningerne i Sognet. Dette er ganske vist en ny Udgift for Communerne, men jeg troer ikke, det vil kunne nægtes, at den er ganske naturlig, ja, jeg tør sige, at den nødvendigviis bør falde paa Kommunen selv. Vil man gaae ind paa Hovedtanken i Lovforslaget — og det glædede mig at høre, at den ærede Rigsbogsmand bifaldt denne — nemlig, at Sandflugtsdæmpningen for Fremtiden skal være et kommunalt Anliggende, at den vil blive underlagt Kommunernes Bestyrelse, og at det bliver disse selv, som blive ansvarlige for Arbejdets Udførelse, forekommer det mig, at man nødvendigviis maa tage Conseqventerne med; vil en Commune være Bestyrer, maa den ogsaa selv bære Byrden ved den kommunale Administration. Jeg troer, at Vedtagelsen af dette Lovforslag, foruden at bringe Sandflugtens Dæmpning nærmere hen til rette Vedkommende, end hidtil har været Tilfældet — hidtil har nemlig, som bekendt, Staten administreret Sandflugtsdæmpningen med noget Tilskud af Communerne, medens den nu foreslaaer den henlagt til Communerne med noget Tilskud af Staten — vil give en betydelig oeconomic Binding saavel for Staten som for Kommunen, og for de enkelte Lodseiere, idet jeg holder mig overbevist om, at denne meget vigtige Sag, Sandflugtsstrækningernes fuldstændige Dæmpning og, saavidt muligt, deres Overgang til nyttig Anvendelse, i en meget høi Grad vil fremmes ved den i Loven foreslaaede Fremgangsmaade, sammenlignet med den nu bestaaende Tilstand.

Madsen: Den Bestemmelse i dette Lovforslag, som vækker størst Betænkelighed hos

mig, er Bestemmelsen om, at Kliteierne skulle bære en vis Deel af de fremtidige Dæmpningsudgifter, hvilket som bekendt er en ny Byrde, der bliver lagt over paa dem. Det forekommer mig, at der er noget Urigtigt i den Tanke, at Kliteierne, uagtet de ved Fredningen ere fuldstændigt udelukkede fra Brugen af disse Sandflugtsstrækninger, dog skulle bære en vis Deel af Udgifterne til Sandflugtens Dæmpning paa disse Strækninger. Den ærede Minister har rigtignok sagt, at det er i deres egen velforstaaede Interesse, idet Sandflugten muligt kan blive dæmpet med Tiden, og de da kunne faae Nytte og Brug af de Jordlodder, af hvilke de nu ikke have nogen saadan, og deri har den ærede Minister Ret for en Deel, men ikke fuldstændigt; thi jeg troer, at de Sandflugtsstrækninger, der ligge langs med Havet paa hele Sjællands Vestkyst, aldrig ville blive fuldstændigt dæmpe, og jeg troer fremdeles, at det vil blive vanskeligt at udfinde alle Eierne til disse Strækninger. Paa mange Steder vil der vistnok findes store Sandflugtsstrækninger, som ingeninde have været udflyttede, eller kunne siges at være i Fællesskab imellem flere Eiere. Det bestemmes rigtignok i Lovforslaget, at de forskjellige Eiere, hvor Sandflugtsstrækningerne ikke ere udflyttede, skulle udvælge en Klitmand, som for deres Vedkommende skal staae til Ansvar for, at Arbejdet bliver udført, og at den bestemte Deel af Omkostningerne bliver udbredt; men jeg troer, at der er store Strækninger i Klitterne, med Hensyn til hvilke man ikke vil kunne udfinde, at enten en Enkelt eller flere have Eiendomsret over dem. Som jeg allerede har sagt, finder jeg det ubilligt, at Lodseierne skulle bidrage nogetsomhelst Særligt til Sandflugtens Dæmpning paa de Lodder, som de aldeles ere udelukkede fra at have Nytte og Brug af. Der siges, at Lodseierne enten kunne overtage Klitlodderne til fremtidig Vedligeholdelse, naar Sandflugtsbestyrelsen finder, at det kan skee uden Fare for det Offentlige, eller ogsaa kunne de frasige sig Lodderne, og i det sidste Tilfælde overtager Staten dem, hvis den vil bruge dem til Træplantning, ellers gaae de over til Kommunen. Jeg vil gjøre opmærksom paa, at der staaer, at Eiere i saa Tilfælde skulle afstaae deres hele samlede Klit-